

Εκτέλεση έργων (και) αλλοδαπών

Της ΝΑΝΤΙΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ Φωτ.: ΛΑΜΠΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

«Καταπλακώθηκε από τα χώματα», «κάηκαν μέσα στην αποθήκη», «πέθαναν από τις αναθυμιάσεις στο φρεάτιο»...

Ο Οσμάν, ο Ικμπάρ, ο Λουάν, ο Γιούρι είναι ανάμεσα στους «ξένους» που ήρθαν στη χώρα μας για να δουλέψουν και σκοτώθηκαν ή τραυματίστηκαν. Δεν είχαν περιθώριο να εξετάσουν αν εφαρμόζονται μέτρα ασφαλείας και να πουν «όχι».

*Μέσα σε μια διετία διπλασιάστηκε ο αριθμός των θανατηφόρων ατυχημάτων που αφορούν αλλοδαπούς εργάτες. Από 20 το 2000, 39 το 2001, έφτασαν τους 40 το 2002, σύμφωνα με στοιχεία του Σώματος Επιθεωρητών Εργασίας (ΣΕΠΕ). Ο τραγικός θάνατος τριών ακόμη αλλοδαπών εργατών σε εργοτάξια στην Αθήνα και την Πάτρα μέσα σε τρεις μέρες δίνει μια δραματική διάσταση στο πρόβλημα.

Ο ειδικός γραμματέας του ΣΕΠΕ, Χρόνης Πολυχρονίου, αποδίδει την αύξηση της συμμετοχής των αλλοδαπών στα εργατικά ατυχήματα «στο γεγονός ότι εκτελούν κατά βάση τις πιο επικίνδυνες εργασίες, και η εξειδίκευσή τους είναι εξαιρετικά μικρή σε αντίθεση με τις δουλειές που αναλαμβάνουν και απαιτούν υψηλό βαθμό εμπειρίας».

Ο Αλβανός Λουάν Ρουκάλι έπεσε από ύψος οκτώ μέτρων στο κενό.

*Το Συνδικάτο Οικοδόμων Αθήνας κάνει λόγο για 32 αλλοδαπούς νεκρούς από τις αρχές του 2002 μέχρι και σήμερα μόνο στον κλάδο των κατασκευών και μόνο στην Αθήνα. Απ' αυτούς οι 7 σκοτώθηκαν στα ολυμπιακά έργα.

Κατά την ίδια περίοδο, στους 56 τραυματισμένους οι 26 ήταν αλλοδαποί. «Οι αριθμοί αφορούν βαριά τραύματα που πολλές φορές καταλήγουν σε μόνιμες αναπηρίες» επισημαίνει ο Γιώργος Θεοδώρου, γ.γ. του Συνδικάτου Οικοδόμων Αθήνας.

«Το οξύμωρο είναι», σύμφωνα με τον κ. Θεοδώρου, «ότι ενώ δυσκόλεψαν οι όροι για να γίνουν νόμιμοι οι αλλοδαποί -χρειάζονται περισσότερα ένσημα- οι έλεγχοι στους εργοδότες για την τήρηση των ενσήμων δεν γίνονται με την ίδια ένταση».

*Ποιο είναι το σύνθημα «οδοιοπορικό» του οικονομικού μετανάστη που πολλές φορές με μαθηματική ακρίβεια οδηγεί σε εργατικό ατύχημα; Ερχεται, σχεδόν πάντα, «λαθραία». Ψάχνει απεγνωσμένα για δουλειά, κάτω από οποιεσδήποτε συνθήκες, «για να μη γίνει κλέφτης». Ο εκάστοτε εργοδότης παρουσιάζεται σαν «μάννα εξ ουρανού»: «Θα δουλέψεις ανασφάλιστος, χωρίς ένσημα, με μισθό μικρότερο απ' αυτόν που προβλέπουν οι συλλογικές συμβάσεις. Αν σ' αρέσει».

Ο Τζαβέντ Ικμπάλ έχασε το ένα πόδι

Η απάντηση του «παράνομου» είναι πάντα «ναι». Πρέπει να συμπληρώσει περίπου 180 ένσημα το χρόνο για να πάρει άδεια παραμονής αλλά προκειμένου να έχει δουλειά, δέχεται.

*Κάποια «ατυχία» γίνεται η αιτία να τραυματιστεί. Αν είναι ασφαλισμένος, τη δαπάνη νοσηλείας και αποζημίωσης για το ατύχημα αναλαμβάνει εξ ολοκλήρου το ΙΚΑ. «Όταν δεν είναι ασφαλισμένος, στα μικρά ατυχήματα, οι εργοδότες τον εξωθούν να μην πάει σε δημόσιο νοσοκομείο για να μη γνωστοποιηθεί το εργατικό ατύχημα» λέει

από το γόνατο και ο Γιώργος Γκουντούνας, εργατολόγος.
κάτω.

Η κατάσταση γίνεται πράγματι δύσκολη όταν η ζημιά δεν είναι ανατάξιμη. «Ενώ βρίσκεται ακόμη στο νοσοκομείο, οι εργοδότες επιδιώκουν να του δώσουν να υπογράψει κακήν κακώς χαρτιά που θα τους καλύψουν απέναντι σε οποιαδήποτε αξίωση του εργαζόμενου», επισημαίνει ο κ. Γκουντούνας.

«Συνήθως τότε θυμούνται να τον ασφαλίσουν και αυτό βέβαια για να γλιτώσουν τα νοσήλια. Τότε τον αναγγέλλουν και στο ΙΚΑ προκειμένου να γλιτώσουν όσο πρόστιμο μπορούν».

*Ο Λουάν Ρουκάι ήρθε από την Αλβανία το '97. Για δυο χρόνια δούλεψε σε οικοδομές με τον ίδιο εργολάβο, βεβαίως ανασφάλιστος. Το Σεπτέμβριο του '99 έπεσε από ύψος 8 μέτρων, γιατί δεν υπήρχε κανένα μέτρο ασφαλείας να εμποδίσει την ελεύθερη πτώση του στο κενό. Αποτέλεσμα: παράλυση κάτω άκρων, παράλυση εντέρου-ουροποιογεννητικού συστήματος. Και είναι μόνο 42 ετών. «Τους εμπιστευόμουν. Όταν ήμουν στο νοσοκομείο, χωρίς να ξέρω να διαβάζω, υπόγραψα βεβαιώσεις ότι δούλευα μόνο δυο μήνες. Μετά από έξι μήνες που βγήκα από το νοσοκομείο, κατάλαβα τι είχε γίνει», λέει. Ξεκίνησε δικαστικούς αγώνες που ακόμη δεν έχουν λήξει. Τέσσερα χρόνια μετά το ατύχημα, δεν έχει πάρει καμία αποζημίωση. Σήμερα ζει με σύνταξη 290 ευρώ το μήνα.

*Ο Πακιστανός Τζαβέντ Ικμπάλ έχει χάσει το ένα πόδι από το γόνατο και κάτω. Δούλευε σε εργοστάσιο παραγωγής ασβέστη, όταν από τον κάδο παραγωγής έφυγε μια βίδα.

«Το αφεντικό μου ζήτησε να τη βιδώσω χωρίς να σταματήσω το μηχάνημα και το κακό έγινε». Ο επιθεωρητής εργασίας στην αυτοψία του διαπίστωσε «έλλειψη μέτρων ασφαλείας, μη επίβλεψη από τον εργοδότη της εργασίας με ασφάλεια, μη ενημέρωση του παθόντα στον τομέα της ασφάλειας».

Αποτέλεσμα: Τέσσερις μήνες σε κώμα, ένα ψεύτικο πόδι, καμία σύνταξη, καμία αποζημίωση και έξι παιδιά στο Πακιστάν που περιμένουν από τον μετανάστη Τζαβέντ να τα ζήσει...

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ - 18/01/2004

© Copyright 2008 X.K. Τεγόπουλος Εκδόσεις Α.Ε.
The webpage cannot be found
Powered by EWORX Toolip

Most likely causes:

- There might be a typing
- If you clicked on a link, it